

Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. I. Certiora præmittuntur & status quæstionis exponitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74152](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74152)

21. Est & juris Divini possessio: nec appellatio D. Pauli probat oppositum.
22. Initium non habet ab Imperatoribus.
23. Solvuntur instantia de reconventionem & fundo.
24. Immunitas est juris Divini scripti.
25. Clerici sunt Reip. cives privilegiati, non pro- prie subditi.

§. II.

Resolutio questionis.

CONCLUSIO. Immunitas Ecclesiastica & juris Divini jurisdictione seculari & oneribus laicis secundum se & in genere est juris Divini. Ita Aut. citati.

Probatur primò è S. Script. Vet. Testamenti, ex qua constat, etiam in lege naturæ, & inter gentiles, qui solius luminis naturalis instinctum sequebantur, personas DEO sacratas, eorumque bona à popularibus oneribus fuisse immunes: quod postmodum legis antiquæ tabulis Divino & positivo præcepto fuit insertum. Ita Gen. 47. habetur, omnes possessiones Ægyptiorum Pharaoni venditas ejus dominio accessisse, præter terram Sacerdotum, quæ à Rege tradita erat eis. Ex n. 26. Ex eo tempore usque in præsentem diem in universa terra Ægypti Regibus quinta pars solvitur, & factum est quasi in legem; absque terra Sacerdotali, quæ libera ab hac condicione fuit. Ubi Glossa Ordinar. Hoc significat Ecclesiam terram, in qua veri sunt Sacerdotes, liberam esse à censu mundano. Item Elidræ 1. c. 7. Sancivit Artaxerxes Rex potentissimus, ne Sacerdotes unâ cum reliqua gente Hebræa vectigales essent. Vobis, inquit, quoque notum facimus de universis Sacerdotibus, Levitis, & Cantoribus, & Janitoribus Nabineis, & ministris domus DEI hujus, ut vigiliæ, & tributum, & annonæ non habeatis potestatem imponendi super eos. Eandem immunitatem & prærogativam Sacerdotibus à Romulo aliter tam mox ab urbe condita refert Demetrius Rom. antiq. 1. 3. c. 7. eamque apud Dryadas Germanorum mythas viguisse testes sunt J. Cæsar. 1. 4. comment. & Diodorus Siculus Biblioth. 1. 1. c. 4. Cæterum hanc sacrarum personarum supra vulgus eminentiam, quam antea per naturale dictamen humanis mentibus inscripserat, suomet ore DEUS consecravit, cum Vet. Testamenti Sacerdotes & Levitas à cunctis oneribus populi eximios esse jussit. Num. c. 3. & 18. Exodi 30. v. 12.

Neque dicas: hoc præceptum Divinum fuisse partim judiciale, partim cæremoniale; quod sub novæ legis initium fuerit antiquatum. Nam contra est, quod non sint ex toto antiquata & emortua illa præcepta cæremonialia, quæ simul erant moralia, prout constat in præcepto de sanctificatione Sabbathi, quod partim erat morale & à lege naturali derivatum, dictante, quod aliqui dies Creatoris cultum sint specialiter deputandi: partim erat cæremoniale, quatenus hæc particulari Sabbathi dies fuit ad Divinum cultum determinata: & ideo licet in lege nova cessaverit ejus obligatio & efficacia, quæ parte erat cæremoniale [sic enim erat alligatum & proprium antiquæ legi & testamento] non tamen cessavit, prout erat morale: Atque præceptum de immunitate Sacerdotum & Levitarum non erat purè cæremoniale, sed etiam morale, fundatum in didamine naturali, quod personæ DEO sacræ, adeoque in altiori gradu constitutæ non sint subijcendæ jurisdictioni inferioris ordinis: ergo tamen modò cessaverit quantum ad specificam rationem antiquæ figuræ, utpote quo tantum figurabatur

§. I.

Ceteriora pramittuntur & status quaestio- nis exponitur.

1. Certum est primò apud omnes Catholicos Theologos & Canonistas, ea quæ sunt merè spiritualia, Divina, Ecclesiastica, Clericali statui propria, uti sunt conficere, & administrare Sacramenta, interpretari verbum DEI, corrigere circa ista delinquentes, & infligere pœnas spirituales, sive censuras Ecclesiasticas, Clericis jure Divino & formaliter competere. Uti
2. Certum est secundò. Quicquid juris & potestatis habent Laici in spiritualibus, uti est jus patronatûs, sepulturæ, exigendi pensiones beneficiorum Ecclesiasticis impostas, id totum habere ex beneficio & concessione Ecclesiæ.
3. Certum est tertio, apud omnes hanc immunitatem & exemptionem Clericorum ab oneribus & jurisdictione Laicorum saltem originaliter, causaliter, seu fundamentaliter esse juris Divini, maximè que in jure divino, & naturali fundatam. Quæstio igitur est, utrum hæc immunitas etiam immediatè & formaliter sit juris Divini, quod multi negant, quamvis fortè magis nomine quam re discordes, ut notat Clariss. Rambek panopl. disp. 1. c. 2. Censent Jo. Medina, Sotus, Sayr. in thes. l. 3. c. 22. Molina de J. & Just. to. 1. tr. 2. disp. 31. Covarru. qq. pract. c. 31. Castropal. part. 2. tract. 12. p. 1. n. 4. exemptionem Clericorum formaliter & immediatè esse juris humani Pontificii, tanquam in jure Divino fundatam. Ex adverso Barbosa l. 1. de jure c. 39. Lugo disp. 36. de Just. n. 10. Suarez in defens. fid. Cath. l. 4. c. 9. Diana, Azor, Layman, Tamburinus, Rambek, Bordonus, aliique plurimi docent, Clericos de jure Divino formaliter & immediatè tam quoad personas, quam quoad res, & loca immunes esse. Priusquam quæstioni respondeam.
4. Observo: Immunitatem Ecclesiasticam dupliciter posse considerari, primò formaliter, secundum se & in communi; secundò materialiter, & in hypothesi particulari, prout est applicata ad casum particularem in individuo, uti videmus aliqua secundum se esse jure naturali & Divino illicita, quæ tamen, materiâ per adventum circumstantiarum particularium immutata, fiunt licita, uti est homicidium, acceptio, vel defensio rei alienæ invito Domino, &c. quæ tamen Divino & naturali jure prohibita, tamen in particulari casu, propter inculpam defensionem vitæ, vel commune bonum Reip. honestari possunt.

